

Hermō. I.

Dicitis vos omnes quod eritis maiores. non creditatis. Et quod fecistis vos per Christo. tu petre dimisi nisi nauem et quata et retia fracta. et ego dimisi plures pecunias. et multa alia bona temporalia. Non est ergo fienda questio ultra. ergo ego ero maior. Nam venit sanctus Philippus dicens. Ego ero maior. Nam ego fui primus apostolus Iesu Christi ore proprio vocauit dicens. Veni sequere me. Joh. i. ergo non es tu questio fienda veterius. Venit sanctus Bartholomeus a taceat. Num sum ego de genere regio. ego ero ergo primus qui sum magis generosus. Deinde venit sanctus Thomas dicens. Quid dicitis vos et non sum ego doctor. etiam vocor Thomas. id est ab aliis scientie. et vos estis omnes rudes et grossi. Nunquam didicistis literas. tacete. In posterum veit iudas scarioch dicens. Et nonne ego sum procurator omnium. et ex manib[us] meis habeo vivere. Taz estis mihi subditi. certe ego ero maior. ita in inferno. Christus tacebat sicut gressus non audire eorum disputationem. Et post venientes ad dominum dicit Petrus. Quis iterrogauit illos dicens. Et quod tractabatis in via. venientes autem tacebant. quod verecundabantur dicere Christum scientias eorum. Dicit Petrus. Acclesie seruit discipuli dicentes. Quis purus erit maior in regno celorum regnum. Petrus. Dicit Christus. Quid ergo fuit conclusum. et quilibet habebat verecundiam et tacebant. Et dicit primus Petrus. Dicis quod tu es maior. quia platus et caput. et nunquam lucifer fuit prelatus et caput aliorum. et est damnatus. et tu andrea dicens quod tu es maior. et nunquam audiuisti a me. Erunt prii nouissimi. et nouissimi prii. regnum. Petrus. Et tu iohannes dicens. ego ero maior. propter virginitatem. vide quia adam erat virgo quoniam fuit expulsus de paradyso terrestri. et sic de aliis. Dicit ergo Petrus. Aduocans Iesum prius. Determinas Ihesus Christus dominus non est questiones statuit parvulum in medio. Dicit aliqui quod fuit sanctus Marcialis. et non bene scitur. et dicit iesus eis. Quicquid se humiliauerit sic iste prius. quod de se nullam habebat presumptionem. h[oc] maior est in regno celorum. Nam iste prius non se extollebat et exaltabat. Beatus Petrus audies hanc determinationem ait. Humiliamini sub potenti manu dei ut vos exaltet. i. Pe. v.

Hermō primus quarta seria per dominicā secundam quodragesime.

Quid videtis vos maiores fieri sit vestrum minister. **P**ath. xx. **H**ermō erit dominus sancto euāgelio. quod continet multa secreta speculativa per intellectum illuminatio[n]e. et moralia per vi[er]te reformatio[n]e. **S**ecundum salutem reginam marianam regnum. **Q**uicquid regnum. **P**ro introducione scientiarum quod ad salvationem hominis tria currunt necessaria scilicet ordinatio dei eternalis. passio ihu Christi typus subiectio creature virtualis. **N**oc propterea declarari per calem similitudinem. coiter in quolibet operatione necessaria sunt. scilicet causa aegroti. scilicet instrumentum. tertio materia sine subiectu. Verbi gratia. In scriptura scriptor est causa agens sine notariis. instrumentum est calamitas. materia est pugnacium vel papizium. **S**ic in salvatōe nostra causa aegroti est ordinatio divina. sine quod nihil fieret. David in psalmis xviii. Eduxit me in latitudinem. saluum me fecit. quoniam voluit me. Nota eduxit me in latitudinem. scilicet intellectus ad credendum oculis fidei veritates catholice. voluntas ad diligendum omnes generaliter. non solum amicos sed etiam inimicos. **T**erterum instrumentum salvatoris est passio Christi. sine quod instrumento non possit salvare homines. tamen voluit hic est instrumentum. **I**n Christo. Amen dico vobis. nisi regnum frumenti cadens in terra mortuum fuerit. ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit. multum fructum affert. Joh. viii. **T**ertio requirit dispositio materialis. scilicet hoc se subiectat divinis perceptis obediendo. **E**cclisi hoc fecerit hoc divinitas percepta requiritur quod hoc subiectat se operibus proprie[ti]tatis. **H**ec tria ostenduntur in euāgelio hodierno. in quod primo ponit instrumentum. Secundo dei ordinacionem. Tertio creature subiectio[n]em tamquam materiam vel subiectum. Et de ista subiectio[n]e sententia dicit thema. Quicquid. **D**ico primus quod sanctum euāgeliū hodiernū loquimur de causa instrumentali in res salvatoris. scilicet de Christi passione in principio di. **A**scendens Ihesus hierosolymaz a sumpsis dodecim discipulos suos secreto. et ait illis. Ecce ascendiens hierosolymā. et filii hominis tradet principib[us] sacerdotum et scribis. et condemnabunt eum morte. et tradet eum gentibus ad illudendum et flagellandum. et certa die resurget. **O**b[lig]i ponit octo de passione Christi ad litteram que ad alia dicte pertinent. sed intremus secretus. **I**n his octo quod Christus dicit secreta discipulū suis ostenduntur octo opera penitentie. **P**rimū ibi.

Feria quarta post reminiscere

Asumpsit. xiiij. discipulos suos. tē. Ecce hic p̄tōꝝ p̄tritio. q̄dū hō viuit in pctis. ē discipulus diaboli. qdā in scola supbie viuit. q̄da m̄ in scola auaricie. qdā luxurie. Sed qn̄ homo p̄teris de pctis efficiſ discipul⁹ xp̄i in scola pn̄ie. in qua legit xp̄s. talis d̄r̄ venire de scola diaboli ad scolā xp̄i. qd̄ fit secrete. q̄ cōtritio p̄sistit secrete in corde. Jō dīc. p̄pheta i psona p̄terētis. In abscondito plorabit aīma mea a facie supbie. Hiere. viiiij. Isto mō xp̄us assumit penitentē in discipulū. Ideo dīc ip̄e Efficiamini mei discipuli. s. g pn̄iam. Jō. xv Secundū ibi. Ecce ascēdim⁹ h̄ierosolymaz q̄ interptat pacifica. Ecce h̄ emēdandi p̄positum. Peccator sp̄ est in guerra cū deo. ipsum impugnādo z sibi rebellādo. H̄z qn̄ p̄uerit z pponit nō redire ad pctā. tūc ascēdit in h̄ierusalem. i. pacificā. David. ps. lxxvij. Beal⁹ vir cu⁹ est auxiliū abs te. ascēsiones disposerit in corde suo in valle lacrimaz tē. q̄a cordis p̄tritio z emēdādi. p̄positū non sunt sine diuino auxilio z infusione gratie. Tertiuz ibi. Fil⁹ homis tradef p̄ncipib⁹ sacerdotū z scribis. Ecce h̄ oris p̄fessio q̄ fiēda est sacerdotibus. tñ nō credo hoc q̄ oēs sacerdotes h̄nt potestatē absolueđi in pctis. licet radicaliter h̄nt officiū. tñ nō habēt executionē q̄usq̄ tra ditur eis materia subiecta z tunc sacerdotes sunt p̄ncipes aīaz. Jō dīc. Fil⁹ hois. s. ade tradef p̄ncipib⁹ sacerdotū. Nota q̄ sunt due claves pn̄ie. clavis pn̄ie. z clavis sapientie siue scie. q̄s xp̄s pm̄isit Petrus dīcēs. Tibi da bo claves regni celoz. Mat̄. xvi. Necessarium est ḡ sacerdotib⁹ q̄ habeāt istas claves scz potētē z scie. i. auctoritatē z sciām. Jō qn̄ xp̄s cōmisit has claves apostolis dīxit eis. Accipite sp̄m̄scm. q̄ remiseritis pctā. remisunt eis. z quoz retinueris retēta sunt. Jō. xx. Iā aī scz in die cene ordinauerat ip̄os sacerdotes. post resurrectionē tradidit eis potestatem absolueđi. Quartū est ibi. z p̄dem nobunt eī morte. s. in pn̄ie iniunctiōe. p̄ quaz scz pn̄iam pctā moriūn̄ in pctōre. Et ista est bona mors de q̄ dīcit ap̄ls Col. iiij. Mortui estis. s. peccatis z vita v̄a abscōdita est cum xp̄o. Verbi gr̄a. Si prudens p̄fessor vid̄ q̄ in pctōre viuit supbia. Dicat. moria in vob supbia z viuat in vob humilitas. z sic d̄ alīs Qui em̄ mortu⁹ est pctō. iustificat⁹ est a pctō Roma. vi. Quintū. Et tradēt eū gentib⁹ ad illudendū. Ecce hic iniuriantis remissio. q̄z tunc penitēs q̄dīs ḡtib⁹ mūdanis ad illu-

dendū z deridendū. Qui p̄t dicere cōfessor. O pater vos ponis me in opprobriū omniū amicor meor z auxiliantū me in armis. sed oportet. al's nō est absoluēđ. De illis q̄ derident tales q̄ remittit p̄pter dēū d̄r̄ Proverb. iii. Ip̄e scz d̄e deluder illusores. z mansuetis dabit gr̄az. Sextū z flagellādū. Ecce h̄ ipo sitio afflictive pn̄ie ieiunior̄ cilicj vel disciplinaz. vnde penitēs flagellaſ truffis et op̄probrijs ipenitentiū. Jō lustineat patienter. David ps. xxxvij. Ego aut̄ in flagella patus sum. Septimū ad crucifigendū. Ecce h̄ debitor̄ restitutio. Om̄ sic xp̄s crucifigebatur trib⁹ clavis. sic restitutio est fiēda de trib⁹. scz de bonis temporalib⁹. de fama psonaz. de dāno fraternali. Ep̄ls Ro. xiiij. Reddite omnibus debita. cui tributū tributū rē. Aemini qcc̄s debeatiss nūl̄ vt inuicē diligat. Octauū Et tertia die resurget. Ecce h̄ eucharistic cō munio. q̄ sicut in resurrectionē aīa xp̄i ita uit in corpe. Ita in die resurrectionis corpus xp̄i d̄z intrare in corde v̄o p̄ deuotā cōmuni onem. Nūctas. Si surrexist̄ cū xp̄o. q̄ sur sum sunt q̄rite. ad Col. iiij. Secundū qd̄ occurrit necessario ad nr̄am saluationē. est ordinationis dei eternalis. q̄ dē eternaliter ordī nauit saluationē z modū saluādi. Et de h̄lo. quif subtilit̄ scda p̄seuāgeliū. Tunc accessit ad eū m̄ filioꝝ zebedei. adorās z petens ali qd̄ ab eo. q̄ dīxit ei. Quid vis. Ait illi. Dic ve sedeāt hi duo. vn̄ ad dexterā tuā z ali⁹ ad sinistrā tuā in regno tuo. R̄ndens aut̄ J̄s dīxit Ascitis qd̄ petat̄. Potestis bibere calicem quē ego bibitur̄ sum. Dīcūt ei. Possimus. Ait illis. Calicē quidē meū biberis. sedere at ad dexterā meam z ad sinistrā. non est meum dare vobis. s. q̄b̄ paratū est a p̄re meo. Dio cui⁹ declaratiōe dīcit beat̄ Hieronymus in omelia beati Jacobi. q̄ qn̄ xp̄s dīxit apostolis secrete. Ecce ascēdim⁹ h̄ierosolymam. z fil⁹ hois tradef. intrauit opio in cordib⁹ apostoloꝝ. q̄ xp̄s statim p̄resurrecciōz regnaret p̄pter qd̄ Jacob⁹ z iohes dīcēt matr̄ v̄ petere a xp̄o di. Dic vt hi duo filiū. tē. Dorat̄ cū d̄r̄. Tūc accessit ad eum m̄ filioꝝ zebedei adorans z petens. Ecce hic mod⁹ adorandi. Primo accedere ad dēū d̄z adorās. q̄ q̄vult supplicare pape vel regi oportet primo accedere. Ita in deuota oratōe p̄mo homo deb̄ accedere ad dēū. cū aīa deuote p̄templando. q̄ corp⁹ nō p̄t accedere. Ideo d̄d̄. ps. xxxvij. Accedite ad eūz z illuminamini. z facies v̄te

Hermō. II.

nō fundet. Hecūdo adorare cū dī. qz adoratio mltū iuuat ad orōz. qz adorat deū in oblectatōe suscipiet. z depacatio illō vſqz ad nubes pinqbit. Dō būliāt̄ senubes penetrabit. Eccl. xxxv. Tertio petere dī ab eo. s. dan do pba orōis. Idēin orōe ad viginē mariam. Hec tria fuauit maria salome m̄ Jacobi z ioh̄is. sz perh̄t̄ indiscrete cū dī. perēs aliquid ab eo. Ad quā xp̄s. Quid vis. dādo exēplū i h̄o psona discreta n̄ dī se obligare ad dāduz aliquid. siē fec ille stule herodes puelle saltantē. Z̄. Mar. vi. Nisi p̄us sciat qd rult p̄ce. Tūc illa dixit. Dic vt sedēat h̄i duo filij mei z̄. Re spōdit xp̄s. Nescit̄ qd petat̄. vbi xp̄s tangit duo subtilis p̄mo qz ipi petebat glaz sine metris. z lūm̄ gd̄ glie br̄i nō pōt sine sumo ḡdu meritoz. passio dī calix. Rō. qz passio martyru mēsurata ēa deo. qz ic̄. qz flagellaz̄. totū est mēsuratū. Matth. x. Nōne duo passeres qslē. i. obolo veneūt. i. vēdūt. z vn̄ ex illis nō cadit i terrā sine p̄re meo. vñ aut̄ z capilli capitis oēs numerati sūt z̄. Hecūdo petebat p̄ ordinatōz dei etnā. Jō rñdit xp̄s. Sedere qnt̄ z̄. nō est meū dare vob̄. sz q̄b̄ gatuū est a p̄re meo. Nota decē gd̄ creaturaz spūnaliū q̄s dīs ordianit ab eēno. t q̄ decim⁹ grad⁹. Sz aiaz̄ setaz̄ adēqf̄ alijs p̄cedētib⁹. Nuedaz̄ aie adequant̄ angel. vt penitēces. qdā archangelis. z̄. Dic p̄tice quō aie collocat̄. qdā in ordine angloz. z̄. Et hāc ordinatōz de p̄stitut̄ stab initio. Eccl̄as Dat. xxv. Venite bñdi ci p̄is mei possidete patū vo. reg. a p̄stitutō ne mōi. Piero. Nō est phas credere aliquęz sc̄toz vltra merita angloz trāscendere. excepta br̄a viginē cui sup oēs ordines angloz ad dexterā xp̄i posit̄ est thron⁹ m̄ris reg⁹. q̄ sedz ad dexterā el̄. iij. Re. ii. Si dicat. sedet alijs ad sinistrā xp̄i. Rñdeo q̄ iō xp̄s rñdendo dixit. Sedere aut̄ ad dexterā meā z̄. Nota cū dī. sz q̄b̄ paratū est. videt autē q̄ plures sunt ibi ad dexterā xp̄i. sz ponit̄ ibi p̄le p̄ singlari.

Tertiū necessariū ad nrām saluationē est subiectio v̄tual. de q̄ dīc thema. Quicūq̄ voluerit z̄. Hoc dīc sc̄m euāgeliū ibi. z audientes decē indignati sunt de duobus fratribz. Ihs aut̄ vocauit eos ad se z̄ ait. Scit̄ quia p̄ncipes gentiū dñan̄ cor. z q̄ maiores sunt p̄tēt̄ exercēt̄ in eos. nō erit ita int̄ vos. Sed q̄cūq̄ voluerit int̄ vos fieri maior sit vester mister. Et q̄cūq̄ voluerit int̄ vos p̄m̄ esse erit vester fu. Bic fill̄hois nō veit mīstrari

sz mīstrare. z dare aiam suā in redēptionez p̄ mult̄. qm̄ q̄libet ip̄oz credebatur esse maior. Petr̄ ex papatu Andreas ex poratu discipulat̄. z sic dī alijs. vides in p̄cedēti f̄mone. Jō indignati sunt. z nisi fuissz xp̄us ibi. venisse ad inuicē cū pugnis. Xpus v̄o vt p̄p̄ pl̄. oia supportās vocauit iacobū z ioh̄ez. et dixit eis Vos scitis q̄ p̄ncipes z̄. Vos autē non sic. Sz q̄ voluerit int̄ vos maior fieri sit v̄f mīnister. Nō recipias maioritatē ex sanguie. vt iacob̄ ioh̄es. neqz ex dignitate vt petrus. z sic dī alijs. sz exēplo mei q̄ nō veni mīstrari sed mīstrare. z dare aiaz meā i redēptōz p̄ mult̄. Logitate quō petierit veniā ab inuicē. Questio est sup B. Fil̄hois venit dare aiam suaz p̄ mult̄ i redēptionē. nūqd nō p̄ oib⁹. Theologi distinguit̄ h̄ z dicunt. q̄ passio xp̄i p̄p̄siderari v̄l fm̄ sufficiāt̄. z lic fil̄hois venit dare aiam suā p̄ oib⁹ sufficiēter. Imo z super abundāter. Auctoritas. Unē mediator dei z hoīm. hō xp̄s ih̄s q̄ dedit semetipsum in redēptionē p̄ oib⁹. I. Thī. ij. Vel p̄ passio xp̄i p̄siderari fm̄ efficaciā fm̄ quā ip̄a passio xp̄i nō habet efficaciā. in oib⁹. z sic fil̄hominis venit dare aiam suā p̄ mult̄ i redēptionem sc̄z efficacit̄. Nota ad h̄ silētudinē de mercatore soluētē sufficiēter z abūdāter p̄ciū pro omnib⁹ captiūis. sz nō om̄is volūt extire dī captiūtate ex malicia. Ille magn⁹ mercator et rex glie xp̄s. soluit p̄ciū redēpētōis p̄ om̄ib⁹ sufficiēter z̄. sed nō habet efficaciā in inside libo. s. indeis. paganis. z̄. quia nolūt v̄t̄ nec i multis xp̄ianis. quoq̄ aliqui sunt in carcere superbie. auaricie. luxurie. z̄. nolunt extire. Itē dicit. p̄ multis sc̄z efficaciter. Jō oport̄ subiūci virtualiter.

Hermō secūdus p̄ quarta feria p̄ dñicā secundam q̄dragesime.

Exaudi orationez

E meā dñe. Hester. xiiij. In psona ecclie pponit verbū istud z non dīc depacatioōē simpl̄r vel p̄eritioōēsz depacatioōē. i. diuersimodam p̄cacionem seu p̄etitionem. Qm̄ multipl̄r pōt homo p̄cari seu p̄ete re in orōe. s. octo modis. P̄siderādo ardēter. Lacrimādo plangēter. Explicādo patefēter. Supplicādo reuerent. Allegādo prudēter. Appellādo p̄fident. Dēdicādo diligēter. Dolestādo indesinēter. Qui i suis p̄etitionib⁹ suat istos modos sine dubio obtinebit qd̄ petit. quia om̄is qui petit accipit. z̄.

Feria quarta post reminiscere

Dico pmo q est vn mod petendi gr̄as a
xpo dño. s. desiderādo ardēter qn cor deside
rat illā gr̄am ardēter inflāmat. lic̄ os nihil
dicat. q̄li ex verecūdia. q̄ n̄ se reputat dignū
illud petere ore. s̄z corde desiderat illud. desi
deriū illud est lacrimosa petatio i aurib dñi.
Nō sic de alijs dñis q̄b optet ore v̄ signovl
sc̄ptura suū cordis desideriū apire sine ostē
dere. H̄z dē clar̄ videt corda hoīm q̄ tu vi
des faciē tuā. H̄o em̄ videt q̄ patent dē aut̄
intueſ cor. i. Re. xvij. Illud desideriū mouet
inclinat deū ad dandā gr̄am. Nota silitudi
nē. Affectuosus respect filij in p̄em sedente
ad mēsam est clamorosa petatio in aurib pa
tris puocans p̄em ad dandū filio carnes l̄
pisces t̄c. Ita dē p̄ cuz regina m̄re sedet in
mēsa gl̄ie. Nos ho in orōe stam̄ cū eo q̄si di
cendo. Dñe nō audeo petere s̄z vossit̄ desi
deriū meū. q̄si dicēdo cū dāu d. Dñe ante te
om̄e desideriū meū. t̄ gemil̄ mē a te n̄ est ab
scondit̄. ps. xxvij. Nota ad h̄ historiam de
filij isrl̄ exētib⁹ de egypto q̄ ab egyptis in
sequeban̄ t̄ nō poterat fugere q̄ ad vnā p̄e
erat mons altissim⁹. ad alia mare ruby, t̄ in
ceperūt murmurare h̄ moysen dicēdo. For
sitā nō erāt sepulera in egypto. iō tulisti nos
vt moreremur in solitudine t̄c. Moyses vi
dens necessitatē stetit corā dño. Nō legit̄ q̄
diceret aliqd sed desiderabat i corde auxiliū
diuinū. Cui dixit dē. Quid clamas ad me
Exo. xij. Dicūt glose q̄ desideriū moysi cla
mor erat in aurib dñi. Et obtinuit q̄ mare
diuideref. Dixit em̄ dñs ad eū Tu autem ele
ua h̄gā tuā t̄ extēde manū tuā sup mare t̄ di
uide illud ut gradianū filij israel i medio ma
ri p̄ siccū. Ecce quō iste est bon⁹ mod⁹. Dic
co sc̄dō t̄c. s̄z lacrimādo plāgenter. Nū em̄
psona est in aliqua tribulatiōe angustia v̄l tē
ptatione t̄ cor restringit̄ t̄ cereby velut spon
gia distillat lacrimas. Iste mod⁹ est melior.
q̄ nō solū est ibi desideriū cordis. s̄z lacrime
que deū pungit. Verū. D̄o dñm vngit sed
lacrima deū pungit. Res aspera dura t̄ rigi
da si vngaf efficiſ mollis t̄ suavis. Sic p̄ter
p̄tā nr̄a dē est nobis rigid⁹ asper t̄ dur⁹. sed
orō deuota ip̄m vngit t̄ efficiſ suavis t̄ mol
lis t̄ benign⁹. Nota exēplū de euāgeliō. vbi
loquēs de se dicit. In psona cuiusdā reḡ q̄
qdā rex q̄siuit a suo thesaurario t̄ facta adeq
tione inuenit q̄ thesaurari⁹ tenebat reddere
regi decē milia florenoꝝ. qui dicit. dñe n̄ ha
beo vnū denariū. Et res. q̄ tu vane expēdi

sti pecuniā meā cū vxore t̄ filijs tuis. Jō p̄ce
pit vt capet ip̄e t̄ filij t̄ vxor t̄ vēderet. Ecce
h̄ duricia t̄ asperitas i rege. H̄z dīc text⁹ q̄ il
le thesaurari⁹ p̄cides ad pedes reḡ orās h̄u
liter di. Dñe patiam habe in me t̄ miseri⁹ est
ei. Math. xvij. Et dimisit ei totū debitum
Ecce orō quō deū vngit s̄z lacrima deū pun
git. H̄est pl̄. Biē em̄ orō deū vngit ad remit
tendū p̄tā. sic lacrima eū pūgit ad dandum
gr̄am. Jō est bon⁹ mod⁹ p̄ psonis bonis t̄ de
uotis t̄ tribulatiōe. vt viduis. pupillis t̄ orpha
nis q̄ nō h̄nt aliud remediu n̄i ſcurrere ad
deū t̄ flere corā co. t̄ ille lacrime pūgit deuz
ad dandū eis p̄ solatōes. gr̄as. t̄ faciendū iu
sticiā de p̄secutorib⁹. Inctas. Non despiciet
dē p̄ces pl̄ nec viduā ſi effundat loqlaꝝ ge
mit̄. Nōne lacrīc vidue descēdūt ad maxilla
a maxilla at ascēdūt v̄sq ad celos. t̄ dñs
erudit̄ nō delectabis in illis. Eccl. xxv.
Qis q̄ petit. s. lacrimādo plangent accipit.
Dico tertio explicādo patienti. s. ore dicēdo
deo suas miserias. necessitates. tribulatiōes
t̄ tēptationes. Isto mō. Ego dñe sum in tali
tribulatiōe. tēptatiōe. miseria. v̄l infirmitate.
Dñe velit̄ me adiunquare. Nō intelligas. q̄ ta
lia sunt deo explicāda q̄si ip̄e nesciar̄ q̄ mele
scit q̄ vos met orātes tribulatiōes. s̄z d̄i ad
hūiliandū cor. q̄ q̄n t̄les tribulatiōes dicēt
ore. cor hūiliat t̄ deuotio augmētāt. Itum
modū oñdit dō di. Reuelā dño viā tuā. s. ne
cessitate. t̄ spera i eo t̄ ip̄e faciet. ps. xxvij. Le
gil̄ in vītis patꝝ q̄ qdā fānc̄ heremita mi
rabilit̄ habebat gr̄am orādi. Et aliq̄ q̄sierūt
ab eo vt doceret eos orare. q̄ rñdit eis Illi q̄
docuerūt me docebūt vos orādi modum si
vult̄. Et q̄s docuit vos. Rñdit. paupes. qui
oñdūt plagas suas dicēdo. respice t̄c. mouet
pias psonas ad dādū. Ita ego oñdo do pla
gas pētōꝝ meoz vilitates. miserias meas t̄
necessitatē dicēdo. Dñe oñsum corrupt⁹ de
luxuria p̄ cor os t̄ p̄ oc̄los. iō dñe iuuen̄ me.
dādo virtutē castitatis. t̄ sic de alijs. Isto mo
do ois q̄ petit accipit. Dico q̄rto supplican
do hūilit̄. Qui em̄ vult obtinere gr̄az a rege
seu papa. nūqđ supplicat hūilit̄ genib⁹ flexis
capite discoopto. Imo. Ita q̄n hō ſac̄ oratōes
tūc supplicat regi xpo vel pape ihu. Qn̄ dīc.
Ave maria. supplicat regina celi. ideo humi
liter t̄ flexis genib⁹ debent fieri orationes. q̄
non ſunt niſi ſupplicationes. Sed in h̄ mul
ti deficiunt. quia quando ſurgunt t̄ induē
ſedidunt oratōes. p̄rie non ſunt orationes

Herm. II.

Idem de mulierib⁹ qñ pingūt se dicit. **A**ve maria. Dicas quō dñe orare cogitando q̄ vi dent xp̄m iratū ex pccis. tūc incipias orōem deuote. **T**alis supplicatio est hūilis. **L**uc pa pa ihs signat supplicatioz dices fiat. **N**ota historiā d̄ rege achab inq̄ z malo z idolatra z diuinoz inuocatore z innocētiū occisorez sine iusticia ad quē venit helyas. ppha ex pte dñi dicēs. **C**u fecisti h̄ z h̄. **J**ō hec dicit dñs de. si mortu⁹ fueris in ciuitate canes comedēt carnes tuas. si in cāpo aues celi. nec remanebit de achab vsq; ad mingentē ad parietem achab s̄o timēs hūliauit se scissis vestib⁹. fga libo. idut̄ e cilicio. z in tra comedebat panēt aquā. z depositis ornamētis lecti regalib⁹ fec̄ ornamēta de faccis. z ibat hūilit. **V**atim dicit de. pphē. **A**none vidisti achab hūiliatū coram me. **R**ndit. imo dñe. **V**ade ḡ ad eū z dic ei. **Q**uia humiliat⁹ est mei causa nō inducaz malū in dieb⁹ ei⁹ s̄z in dieb⁹ filij ei⁹. ij. **R**e. xxi. **E**cilla humilitate d̄ pepercit sibi cū esset ita mal⁹. **J**ō in vīis orōib⁹ hūiliatis vos. Logitate em cū quo loq̄mini. **D**e tali oratiōe dicit scriptura sancta. **O**rō hūiliantis se nubel p̄etrabit. z n̄ discedet donec altissim⁹ aspiciat Eccl. xxxv. **D**ico q̄nto allegādo prudēter sz leges. canones. z p̄uilegia. vt faciunt iuri ste corā iudice z p̄ncipe. **M**ulti talie allegāt in orōne q̄ tñ p̄demant. vt legit de quodam Luç. xviiij. **Q**ui ascēdit in templū vt oraret z petens a deo grām. Et icepit allegare. **D**ñe nō sum sicut ceteri hoies. raptiores. iusti. adulteri. velut etiā hic publican⁹. **J**eiunobis i sabbato. decimas do omniuz que possideo. **E**t publican⁹ a longe stans nolebat nec oculos ad celū levare. s̄z ait. **D**ē sp̄cius esto mihi p̄tōri. zc. **I**ste allegatiōes fuerūt sue p̄dē nationis. **R**ō. qz allegabat sibi multa bona. p̄pte sua. z irrōnabilit̄. qz creatura in oīb⁹ opibus nō est nisi instrumētū. z d̄ est operari⁹. **E**t sic nō est regratiandū calamo d̄ bona l̄fa s̄criptori. ita nec nob̄ de bonis opib⁹ s̄z do. **J**ō prudēter allegandū est dupliciter sz per credentiā obsecrādo. allegādo q̄ hō credat d̄ deo. tali v̄l s̄li mō. **D**ñe vos estis p̄uisor omniū. puideatis mihi. z cetera que credim⁹ de deo. **P**er sanctā vitā quā tenuistis dēs mihi grām vt teneā bonā vitā. **S**ecundo p̄ obediētiā p̄ grāpactionē. allegādo ex pte dñi z nō tui dicēdo. **D**ñe exq̄ tot grās fecissi mihi. qz redempt⁹. baptizat⁹. zc. **P**laceat vob̄ etiāz facere mihi hāc grām qz ego inclinatus sum

ad supblam. detis mihi cor hūile. z sic d̄ alij⁹ **D**e istis duob⁹ modis allegādi. **A**uctas. In omni orōe obsecratōe cū grāpactionē periuio nes v̄re innotescāt apud deū. Phil. iij. **I**sto modo om̄is q̄ petit accipit. **D**ico sexto appellando p̄fident. **E**t nūqd homo p̄t appellare a rege ad impatorē. ab impatore ad papam zc. **D**ico. q̄ sic. non tñ de vna p̄sona vni us curie ad alterā. sed de vna curia ad aliam v̄fit sepe. quia de curia officialis appellatur ad curiā epi. z ab illa ad curiam archiepisco pi. z ab illa ad curiam pape. **I**dem de curijs regis. Deus etiāz habet duas curias in q̄b⁹ dāns sentētie. **P**rima est curia iusticie. **S**ecundā misericordie. **D**e quibus David. **D**isericordiaz z iudicij cantabo tibi domine. ps. c. **E**t q̄dū sumus in hac vita curia misericordie est maior. **A**uctoritas. **M**isericordia superaltat iudicij. Jacobi. h. **I**dem David. **D**isercōtōes ei⁹ sup omnia opera eius. ps. cxliiij. **P**ost mortem autē regula iusticie est maior. **Q**uādui ergo viuim⁹ si dās senten tia ztra nos in curia iusticie cōfidenter appelle debemus ad curiā misericordie debito mō. q̄ maiorē nūc obtinebim⁹ reuocationez s̄nīe. **N**ota ad h̄ duo exempla de veteri testamento. **P**rimū de dauid. q̄ licet sanct⁹. tamē grauior peccauit. **L**ū em semel respiceret d̄ palatio vt videret v̄xore v̄rie pulcrā valde. n̄ auertebat sicut debuit statu auertere oculos suos. s̄z sic stetit aspiciēdo. statim alīq̄s stutif er dicit sibi. **T**alis mulier est. z vir nō est in patria. **J**ō etiā peccauit cū ea et grauidauit eam. **E**t ad cooperiendū p̄ctū interfec̄ v̄riā virū ei⁹. q̄ vñ p̄ctū trahit aliud secū. statiz in curia iusticie sūt data s̄nīa p̄tra eū. **E**t p̄pheta nūciauit sibi iusticiā dicēs. **V**ivit domin⁹ qz fili⁹ mortis es tu. ij. **R**e. xij. **Q**uidāt sicut ille q̄ intelligebat factū appellauit statiz ad curiā misericordie. **F**orma appellationis sūt sicut hec. **D**iscerere mei de. kī magnam misericordiā tuā. **S**tatim ppha redijt ex pte dñi dicens. **N**ō morieris. **D**atet ḡ q̄ s̄nīa data i curia iusticie reuocari potest iu curia misericordie. **S**ecundū exemplū de ezechia re ge p̄tra quē sūt data s̄nīa iusticie vt morere tur. **I**aias ppheta legit sibi s̄nīam ex pte domini. **H**ec dicit dñs deus. **D**ispone domini tue. morieris em tu z nō vīnes. ij. **R**egum. xx. **Q**ui suertit faciē suā ad parietē z appellauit ad curiā mie dicens. **O**bsecro dñc memento mei quō abulauerim corā te in corde pfecto.

Feria quinta post reminiscere

et quod bonum est in oculis tuis fecerim. Aenitez
ezechias fletu magno. statim dixit dominus isaias
recedet. Reuertere et dic ezechie. Hec dicit
dominus deus. Audiuimus orationem tuam et vidi lacrimas
tuas. reuocauimus animam. et addidit sibi annos
xv. vite sue. Prorsus quod simia reuocata in curia mi-
sericordie quod datur in curia iusticie. si ad eam ap-
pellat fidet. Auctoritas. Si dixerit ipso mor-
te morieris et egerit priam a patre suo. fecerit
quod iudicii et iusticiae. vita viuet et non moriet.
Auctoritas aurea Ezech. xxiiij. Nota tria de pri-
mo quod faciat priam. ecce primitio. Secundo iudi-
cium. ecce professio. in quod sacerdos est iudicet. tertio datur
sedere. Tertio iusticiae. scilicet satisfactione vel pu-
nitione de peccatis. ieiunando tecum. Isto modo ois
quod petit accipit tecum. Dico septimo medican-
do. diligenter sine alte. scilicet petere hostiam. Isti
modum suum in tribus diebus rogationum iec-
clesia. In processionibus enim transsumus per vicos ci-
uitatis padisi medicando hostiam setos de-
secando. Primo vadimus ad palatiu[m] sancte tri-
nitatis. Isti modum dominum tenere persone fratre. di-
cere letaniā quolibet sero. quod illa oratio est mul-
tum bona in qua inuocant omnes sancti tecum. Jo-
namici Job quod fuit tribulatus dederunt sibi sustentum
ut teneret modum istum di. Voca igit si est quod
tibi renideat. et ad aliquem sanctorum querere.
Job. v. Dis quod petit accipit. scilicet isto modo. Dico
octavo molestando indesinenter. scilicet peneredo
in oratione. Qualiter homini importunitas vel
molestia sit fienda declarat Lu. xij. Quis ve-
strum habebit amicum et ibit ad illum media nocte
et dicet illi. amice comoda mihi tres panes.
quoniam amicus meus venit ad me de via. et non ha-
beo quod ponam ante illum. et ille de interrespondens
dicat. Noli mihi molestus esse. iam enim hostium
clausum est. et pueri mei mecum sunt in cubili.
non possum surgere et dare tibi. Et ille si pse-
ueranterit pulsans dico vobis et si non dabit illi
surgens eo quod amicus eius sit. propter improbitatem tuum
et illius surget. et dabit illi quantoque habet necessarios
quod continuat omnem die orationem ad bonum finem per
venient. Nota hic miraculum de illo milite capitaneo latronum. in cuius domo sterit diabolus
quatuordecim annis in forma humana. et
erat coquinarius. ubi venit ille sanctus reli-
giosus tecum.

Feria quinta post reminiscere.

Habent moysen et
prophetas. audiatis illos. Luce. xvij.
et in euangelio. scilicet de sancto euangelio. tecum
habent moysen.

sen tecum. Sanctum euangelium hodiernum declarat
nobis quantum multum necessaria ad sciendum
per nostro ausameto. scilicet mundiale conuersationem.
divinale retributionem. infernale dispositio[n]es.
scripturale confirmationem. Hec quantum sicut no-
bis multum necessaria ad sciendum

Primo mundiale conuersationem ut ca-
ueamus.

Secundo divinale retributionem ut ipsa speciemus.

Tertio infernalem dispositionem ut ipsa vitemus.

Quarto spirituale et scripturale confirmationem ut per ipsam reformemur.

Et de isto quarto. scilicet confirmatione sancta dicta thea
Habent moysen. scilicet scripturas. prophetas. au-
diant illos. Dico primo quod in euangelio hodi-
erno declarat nobis mundialis conuersatio ut ca-
ueamus. Mundialis conuersatio est de seipso ni-
mis curare carnalis. Primo in novo ornatu
vestiū tecum. Secundo in deliciis corporis. scilicet co-
medendo. bibendo. tecum. non curare de necessitatibus
primi. que ostenduntur in principio euangelij.
Homo quidam erat diuines tecum. Et induebatur
purpura et byssus. et cepulabatur quotidie splendide.
Et erat quidam mendicus nomine Lazarus
qui iacebat ad ianuam eius uiceribus plenis et cupi-
ens saturari demicis quod cadebant de mesa di-
uinitis. et nemo illi dabant. Sed et canes venie-
bant et lingebatur uiceris eius tecum. Hic induebatur
ad carnem de camisis de byssus. desup de pur-
pura tecum. Comedebatur quotidie splendide de
optimo. et multum assat et coctum. et nunquam ieui-
nabat. et de paupibus non curabatur. Et erat quidam
mendicus nomine lazarus qui iacebat ad ianuam
tecum. Ecce conuersatio mundialis contra quam scri-
ptura sacra. Nemo quod suum est querat. sed quod
alterius. scilicet. Ecce et hoc notanda sunt hic duo
quibus se pauci auisant. Quando Christus in eu-
angelio loquitur de diuinitate. non nominat eum. sed dicit.
Homo quidam erat diuines tecum. Et quoniam loqui-
tur de paupere nominat eum dicens. Erat quidam
mendicus nomine Lazarus. Quare hoc. Certum est
quod diuines nomen habebat. et Christus ipsum sciebat.
et tunc dicit. homo quidam. ac si nesciret nomen
eius. maxime quod vos videtis quod in mundo diuinites
sunt multum nominati et famosi. quando mori-
tur dominus in civitate omnes sciunt nomen eius. se-
cundus de paupibus hominibus. Diuinites faciunt
eum sicut bene sicut male quod faciat se cognoscere et
nominare. Ideo de diuinitibus dicit dauid. Ta-
bernaclae eorum in progenie et progenie. vocauerunt